

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 34 Pž-849/2017-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mladena Šimundića, predsjednika vijeća, Dubravke Matas, suca izvjestitelja i Lenke Ćorić, člana vijeća u pravnoj stvari tužitelja EDINA DELIBEGOVIĆA iz Opatije, Sv Florijana 1, OIB 55110047297, kojeg zastupaju punomoćnici Saša Poldan i drugi, odvjetnici iz Rijeke, Jadranski trg 4, protiv tuženika G.H.B. d.o.o., u stečaju, Opatija, M. Tita 87, OIB 76966284028, kojeg zastupa punomoćnica Edviga Sušenj Janjatović, odvjetnica iz Rijeke, Zagrebačka 18, uz umješaća na strani tuženika MIROSLAVA BRKOVIĆA iz Pirana (Republika Slovenija), Put pomorščakov 26, kojeg zastupa punomoćnik Željko Zrno, odvjetnik iz Osijeka, J. Huttlera 31, radi utvrđenja osnovanosti tražbine, odlučujući o žalbama tužitelja i tuženika protiv presude Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-50/2011-50 od 19. kolovoza 2016., u sjednici vijeća održanoj 13. svibnja 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužiteljeva i tuženikova žalba kao neosnovane i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-50/2011-50 od 19. kolovoza 2016.

r i j e š i o j e

I. Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-50/2011-43 od 9. svibnja 2014.

II. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Rijeci, poslovni broj P-50/2011-17 od 12. prosinca 2011.

III. Odbija se tuženikov zahtjev za naknadu troška odgovora na žalbu u iznosu od 76.025,00 kn kao neosnovan.

Obrazloženje

Pobijanom je presudom označenom u izreci presuđeno:

I. U cijelosti se odbija kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja kojim traži da se utvrdi kao osnovana, u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Rijeci poslovni

broj St-102/2010, novčana tražbina tužitelja Edina Delibegovića iz Opatije, Sv. Florijana 1, u iznosu od 6.364.810,39 kn kao tražbina drugog višeg isplatnog reda.

II. Tužitelj je dužan nadoknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 635.474,80 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku po čl. 29. st. 2 (ostali odnosi) Zakona o obveznim odnosima od donošenja presude do isplate, sve u roku od osam dana.

III. Tužitelj je dužan nadoknaditi umješaču na strani tuženika troškove parničnog postupka u iznosu od 142.050,00 kn u roku od osam dana.

Prema obrazloženju, sud nalazi tužbeni zahtjev neosnovanim i primjenjuje odredbe čl. 408. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09; dalje: ZTD) i čl. 72. st. 1. t. 5 Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13), kao i čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a u vezi troškova postupka.

Tužitelj je u žalbi, koju podnosi protiv navedene presude u cijelosti, iz žalbenih razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, naveo kako je presuda nejasna, a tuženikovi troškovi previsoko odmjereni. Ističe kako ni tužitelj ni Dubravka Šnel Delibegović nisu u trenutku nastanka tražbine bili članovi društva a sud je propustio primijeniti odredbu čl. 411. ZTD-a, dok je pogrešno primijenio odredbu čl. 408. istog Zakona jer društvo nije bilo u krizi. Predlaže preinačenje presude i usvajanje tužbenog zahtjeva uz nalog tuženiku za naknadu troškova postupka sa zateznim kamatama, kao i da odbaci umješačev zahtjev za naknadu troškova postupka i naloži tuženiku naknaditi žalbeni trošak sa zateznim kamatama, podredno ukidanje presude i vraćanje predmeta na ponovni postupak. Predlaže i preinačenje rješenja od 9. svinja 2014. na način da odbije sudjelovanje umješača na strani tuženika, podredno ukidanje toga rješenja.

Tuženik je u žalbi protiv dijela presude i to odluke o parničnim troškovima u točki II. izreke, koju podnosi iz svih žalbenih razloga, naveo kako je sud pogrešno odredio trošak ročišta od 17. ožujka 2011. jer se na njemu raspravljalo o glavnoj stvari. Osim toga pobija i rješenje istoga suda od 12. prosinca 2011. u skladu s odredbom čl. 378. st. 2. ZPP-a jer je tuženik dostavio dokumentaciju nakon što je došao u njezin posjed a tužitelj se odmah na nju očitovao pa nije bilo razloga za davanje roka za dodatno očitovanje. Predložio je preinačenje pobijanog dijela presude te zatražio trošak žalbe u iznosu od 28.410,00 kn za sastav žalbe, i PDV od 25% u iznosu od 7.102,50 kn te sudsku pristojbu po odluci suda.

Tuženik je u odgovoru na tužiteljevu žalbu osporio njezine navode. Predložio je odbijanje žalbe i potvrđivanje presude. Zatražio je trošak odgovora na žalbu u iznosu od 56.820,00 kn za sastav, 14.205,00 kn za PDV i 5.000,00 kn za sudsku pristojbu.

Žalbe nisu osnovane.

Ispitavši pobijanu presudu i procesna rješenja na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. i 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 i 70/19; dalje: ZPP),

u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka propisane čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a ovaj sud je našao da su pravilni i zakoniti.

Predmet ovoga spora je utvrđenje osnovanom novčane tražbine tužitelja u iznosu od 6.364.810,39 kn kao tražbine drugog višeg isplatnog reda u stečajnom postupku otvorenim nad tuženikom.

Prilikom donošenja pobijane presude prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Nije počinjena niti bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, jer pobijana odluka nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Prvostupanjski sud ispitao je sve okolnosti bitne za donošenje pravilne i zakonite odluke u ovom predmetu te na temelju izvedenih dokaza i njihove savjesne i opsežne ocjene u smislu čl. 8. ZPP-a valjano utvrdio činjenično stanje, što žalitelj nije doveo u pitanje niti jednim žalbenim navodom.

U obrazloženju pobijane presude detaljno je izneseno što je sud utvrdio glede svih odlučnih odnosno spornih činjenica, a posebice iz iskaza tužitelja koji je saslušan tijekom postupka. Iz svega navedenog prvostupanjski sud osnovano zaključuje o neosnovanosti tužbenog zahtjeva jer se očito radi o ispunjenju pretpostavki za primjenu odredbe čl. 408. ZTD-a. Naime, društvo tuženika je u vrijeme poduzimanja predmetnih radnji nesporno bilo u krizi a tužitelj mu je dao zajam pa je njegova tražbina u stečajnom postupku nad tuženikom tražbina nižeg isplatnog reda.

Navedeno se utvrđenje odnosi i na ustupljene pozajmice po Ugovorima o ustupu potraživanja po kojima su potraživanja Dubravke Šnel Delibegović - bivše tužiteljeve supruge, društva Operetta d.o.o. i društva Vior d.o.o. prema društvu tuženika ustupljena tužitelju, a za koje je i sam tužitelj u svom iskazu naveo da je plasiranjem pozajmica ugrozio poslovanje tih društava u kojima je bio i član društva i član uprave/predsjednik uprave. Takvo utvrđenje sud temelji na činjenici da su motivi davanja pozajmica i preuzimanja dugova Dubravke Šnel Delibegović, društva Operetta d.o.o. i Vior d.o.o. ustvari bili podudarni s motivima samog tužitelja, a s obzirom da se radi o društvima u kojima je tužitelj bio i član društva i član uprave, a koja je okolnost u postupku nesporna i da je bivša tužiteljeva supruga Dubravka Šnel Delibegović davanje pozajmica vršila s podudarnim motivom stjecanja članstva u tom društvu.

Plaćanje društvu Klemm sigurnost d.o.o. za račun tuženika u vremenskom razdoblju od srpnja do rujna 2010. godine kao i radovi koje je izvodilo društvo Kino Imperijal d.o.o. u istom vremenskom razdoblju od srpnja do rujna 2010. godine, a koji su ustupljeni tužitelju u rujnu 2010. godine također je prvostupanjski sud pravilno zaključio kako se mogu podvesti pod odredbu čl. 408. st. 3. ZTD-a, odnosno da se plaćanje tuđeg duga može podvesti pod davanje zajma u gospodarskom smislu kao i da se ustupljeno potraživanje društva Kino Imperijal d.o.o. također ima smatrati davanjem zajma budući da se radi o financiranju uređenja objekta Villa Rosalia u kojem je društvo tuženika obavljalo djelatnost, a koje je poslove uređenja vodilo društvo čiji je tužitelj bio član i direktor.

Ovaj sud stoga u cijelosti prihvaća i primjenu materijalnog prava u konkretnom slučaju.

Tužitelj u svojoj žalbi neosnovano pobija i rješenje istoga suda u ovoj parnici kojim je prihvaćeno sudjelovanje umješača Miroslava Brkovića na strani tuženika. Prvostupanjski sud je donio takvu odluku ocijenivši kako umješač ima pravni interes za sudjelovanje u parnici s obzirom na stjecanje udjela u društvu tuženika, što prihvaća i ovaj sud kao opravdano.

Tuženik neosnovano pobija i dio presude kojim je odbijen njegov zahtjev za naknadu troškova postupka za trošak zastupanja u punom iznosu za ročište od 17. ožujka 2011. (str. 283. spisa), budući da je sud pravilno ocijenio kako se na tom ročištu nije raspravljalo o meritumu.

Isto ovaj sud smatra i glede tuženikove žalbe protiv procesnog rješenja od 12. prosinca 2011. (str. 542. spisa), protiv kojeg nije dozvoljena posebna žalba, a kojim ga je sud obvezao naknaditi tužitelju trošak ročišta od 1. prosinca 2011. Naime, primjenom načela culpa, ovaj sud prihvaća stav prvostupanjskog suda da je tuženik dužan snositi trošak toga ročišta jer je dostavio u spis dokumentaciju na koju se tužitelj trebao dodatno očitovati. Pri tome nije od utjecaja činjenica koju stiče žalitelj da li je tužitelj to doista i učinio ili nije.

Zbog navedenog je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. i 380. t. 2. ZPP-a presudu i pobijana rješenja valjalo potvrditi i odbiti tužiteljevu i tuženikovu žalbu kao neosnovane.

Tuženikov zahtjev za naknadu troška odgovora na žalbu u navedenom iznosu je odbijen jer se ne radi o potrebnom trošku u ovoj parnici u smislu odredbe čl. 155. ZPP-a.

Zagreb, 13. svibnja 2020.

Predsjednik vijeća
Mladen Šimundić

Broj zapisa: **17895-e4985**

Kontrolni broj: **039bb-67728-9aba3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MLADEN ŠIMUNDIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.